

ligger Kirken ogsaa paa en Skrænt ud imod Vesterhavet og derfor har den ogsaa en ganske særegen Bygning, idet den vender Gavlen ud imod Havet og har et skarpt Tag for at kunne sees saa langt ude paa Søen som muligt; den er saaledes, for at bruge et teknisk Udtryk, bygget flere Men over Vinkel. Paa Grund af, at den har det særegne Formaal at være et Sømærke, har ogsaa Befostringen ved den været betydelig, og det er Grunden til, at den nu er i en saa forfalden Tilstand; jeg vil ikke dermed sige, at Kirken ikke vilde have været i forfalden Tilstand, hvis den ikke stod under disse Forhold, men det er dog ialtsald væsentlig dem, der have bidraget dertil, og det synes mig derfor billigt, at Staten skulde hve Kirken denne Sum uden et saadant Forbehold som det, der er foreslaaet af det ærede Udvalg. Min anden Grund for at tilraade det høie Thing at bevilge den af Ministeriet forlangte Sum uden noget Forbehold er, at der, efter min Overbeviisning, i Virkeligheden aldrig vil komme noget Overskud, og Summen, der gives til Kirken som Laan, vil altsaa for Communen blive en Gjæld til Staten, som aldrig kan betales. Det er aabenbart, at naar der af Tienden, der efter de meddeelte Oplysninger kun beløber sig til 17½ Td. Byg, først skal udredes deels de faste Udgifter, der andrage 22 Rd. aarlig, og deels Omkostninger til Reparationer, vil der Intet kunne indsendes til Statskassen som Afbetaling paa Gjælden, og selv om man anslaaer disse 17 Td. 4½ Skp. Byg til 70 Rd. — hvad der omtrent vil svare til den Værdi, som Tienden kan have efter de lave Capitelstaxter, man har deroppe — vil der kun blive tilbage nogle og fyrgethye Rd. til Kirkens Reparation; men under denne Sum kan Kirken heller ikke vedligeholdes. Man kan vel indvende, at i de første Aar efter en Hovedreparation vil Udgiften til de aarlige Reparationer være mindre; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter den nye Synslov af 19de Februar 1861 paahviler der Kirkeieren større Forpligtelser end tidligere, og disse Forpligtelser ville især hvile paa Kirkeieren i de første Aar. Naar nu disse første Aar ere gaaede, vil Kirken, der jo, som sagt, har en saa udsat Beliggenhed paa en Skrænt,

der vender ud mod Vesterhavet, kræve andre og nye Reparationer, saa at der i Virkeligheden intet Overskud kan blive tilbage, og selv om der kunde blive et lille Overskud af nogle faa Rd., maatte Staten dog vistnok hellere gjøre Afkald paa det. Naar Beboerne i deres Andragende have opstillet som Alternativ, at Staten skulde overtage Kirken, saa ligger det jo ikke for, men jeg skal dog med den ærede Formands Tilladelse gjøre en lille Bemærkning derved. Det vilde nemlig ganske vist ikke være rigtigt, om Staten overtog denne Kirke, men jeg vilde paa den anden Side meget ønske, at Staten vilde afhænde de 6 Kirker, den har; det vilde efter min Formening, selv om de bleve solgte til en billig Priis, være til økonomisk Fordeel for Staten.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Mod det af Udvalget under Nr. 1 stillede Endringsforslag har jeg Intet at erindre, det er en formel Forandring, om hvis Hensigtsmæssighed jeg rigtignok tillader mig at nære nogen Tvivl, men da Vedtagelsen af dette Endringsforslag vil stemme med, hvad Thinget har besluttet ved Behandlingen af andre Ministeriers Budgetter, anseer jeg det som en Selvfølge, at det ogsaa bliver vedtaget her.

Hvad angaaer det under Nr. 2 af mig stillede Forslag, som er tiltraadt Udvalget, forekommer det mig, at den ærede Ordfører saa klart har udviklet de Grunde, som tale for dets Vedtagelse, at jeg ikke dertil skal sige Noget. Det ærede Udvalg har derimod stillet et Underendringsforslag til det af mig under Nr. 3 stillede Endringsforslag. Den ærede Ordfører har ogsaa dertil bemærket, hvad der talte for, at dette Underendringsforslag ikke blev vedtaget; han har ansøgt, at der er Tale om en geistlig Embedsmand, der er sindsfvag, og hvis Ophold paa Daareanstalten ved Aarhus medtager en betydelig Sum af det, hvoraf Familien skulde leve, idet Opholdet der nemlig koster 300 Rd.; Konen sidder tilligemed 8 Børn, hvoraf det ældste er 12 Aar, og dersom hun var Enke, vilde hendes Stilling være en saadan, at der, selv om den var knap, ikke fra Ministeriets Side vilde være nogen Anledning til at ønske hende bedre Naar end andre Enker